

वा० रा०

॥११॥

पुण्येन कर्मणा जितानित्यनेन श्रवणसंपत्तावपि निदिध्यासनसंपत्त्यभावोऽस्योक्तः ॥ पूजावचनेषु पौनरुक्त्यं न दोषाय ॥ देवादिपदानां प्रवृत्तिनिमित्तभेदस्य स्पष्टत्वान्न पौनरुक्त्यमितिकेचित् ॥ ११ ॥ अथ सर्वं पुण्यमनंतफलत्वाय भगवत्यर्पयन्ति तेऽस्त्विति ॥ १२ ॥ १३ ॥ अहमेवेति ॥ तपसेत्यर्थः ॥ त्वत्तः प्रतिग्रहे नाहमधिकारीति आपातार्थः ॥ वास्तवस्तु तद्वत्तपुण्यांगीकारेणानुगृह्णाति भगवान् ॥ अहमेवेति ॥ न्यासत्वेन त्वया स्थापितं तुभ्यं प्रापयिष्यामि ॥ अहमेवेत्यनेन सर्वकर्मफलदाता सर्वोपासनास्वहमेवेति सूचितं ॥ अथ लोकदृष्ट्येतरजनप्रतारणाय आवासमिति ॥ प्रदिष्टं त्वयेतिशेषः ॥ १४ ॥ गौतमेन गौतमगोत्रेण शरभगेन सर्वत्र इह परत्रच कुशलइ

उपागम्यचमेदेवोमहादेवः सुरेश्वरः ॥ सर्वान्लोकाजितानाहममपुण्येनकर्मणा ॥ ११ ॥ तेषुदेवर्षिजुष्टेषुजितेषुतपसामया ॥ मत्प्रसादात्सभार्यस्त्वंविरहस्वसलक्ष्मणः ॥ १२ ॥ तमुग्रतपसंदीप्तमहर्षिसत्यवादिनं ॥ प्रत्युवाचात्मवात्रामोब्रह्माणमिववासवः ॥ १३ ॥ अहमेवाहरिष्यामिस्वयंलोकान्महामुने ॥ आवासंत्वहमिच्छामिप्रदिष्टमिहकानने ॥ १४ ॥ भवान्सर्वत्रकुशलः सर्वभूतहिते रतः ॥ आख्यातंशरभगेनगौतमेनमहात्मना ॥ १५ ॥ एवमुक्तस्तुरामेणमहर्षिलोकविश्रुतः ॥ अब्रवीन्मधुरंवाक्यंहर्षेणमहतायुतः ॥ १६ ॥ अयमेवाश्रमो रामगुणवात्रम्यतामिति ॥ ऋषिसंघानुचरितः सदा मूलफलैर्युतः ॥ १७ ॥ इममाश्रममागम्यमृगसंघामहीयसः ॥ अहत्वा प्रतिगच्छंतिलोभयित्वाकुतोभयाः ॥ १८ ॥ नान्योदोषोभवेदत्रमृगेभ्योन्यत्रविद्विषैः ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यमहर्षेर्लक्ष्मणाग्रजः ॥ १९ ॥

त्याख्यातं ॥ एवंचानभिज्ञोहमित्युत्तरं दातुमशक्यमित्याशयः ॥ १५ ॥ १६ ॥ अयमेव अस्मदीयः १७ ॥ अनेन गुणमुक्त्वा दोषमाह ॥ इममिति ॥ इममाश्रमं दंडकारण्याश्रमं महीयसः अतिशयितमहत्त्वतोपि अहत्वा हननमकृत्वा लोभयित्वा रूपकांतिगतिविशेषैः ॥ चित्तक्षोभं कृत्वा गच्छन्तीत्यर्थः ॥ अनेन भगवो मारीचवृत्तांतः सूचितः ॥ अकुतोभयाः तेऽव ॥ १८ ॥ अत्र दंडकारण्येनान्योदोषोभवेदत्रेत्यस्यैवविवरणं ॥ मृगेभ्योन्यत्रविद्विषै इति मृगेभ्योन्यत्र नभयमिति विद्वीत्यर्थः दंडकारण्याभिप्रायेण मुन्युक्तं तदाश्रममात्राभिप्रायं परिकल्प्य रामोवादीदित्याह ॥ तच्छ्रुत्वा मृगेभ्योभयविषयं वचनं ॥ १९ ॥

आ० कां०

॥११॥